

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1929 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Vægtangivelse paa tungt Stykgods, der transporteres med Skib.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3217).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg tillader mig at forelægge for det høje Landsting Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1929 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Vægtangivelse paa tungt Stykgods, der transporteres med Skib. Dette Forslag er nu vedtaget af det høje Folketing.

Hovedbestemmelsen i Forslaget til Konvention gaar ud paa, at ethvert Stykgods eller Genstand, der i Bruttovægt vejer 1 000 kg. (en metrisk Ton) eller derover, og som ad Søvejen eller ad indenlandsk Vandvej ekspederes fra et Omraade, der tilhører et Medlem, der ratificerer denne Konvention, skal inden Indskibningen forsynes med Angivelse af sin Vægt, angivet udvendig paa tydelig og holdbar Maade. I 1931 fandt der paa Foranledning af den tyske Regering et Møde Sted i Genève mellem de regeringsdelegerede fra 23 Lande angaaende Muligheden for at opnaa Enighed om at sætte denne Konvention i Kraft paa samme Tidspunkt de forskellige Steder. Mødet udtalte Ønsket om, at de delegerede fra Stater, som endnu ikke havde ratificeret Konventionen, vilde foreslaa deres respektive Regeringer at træffe de nødvendige Foranstaltninger inden 1. Januar 1933, altsaa om en Uges Tid. Efter at Dansk Arbejdsgiverforening i en Skrivelse af 22. Maj 1931, der er aftrykt som Bilag 2, havde udtalt Betænkelighed ved at ratificere under Hensyn til Tvivl om Forstaaelsen af Konventionens Art. 1., 3die Stykke, afæskede Regeringen Arbejdsbureauet en Erklæring om dette Punkt. Af Bureauets Svar, der er aftrykt som Bilag 3, fremgaar, at man fra Bureauets Side mener, at der paa hviler den danske Ekspeditør en Forpligtelse til at angive Vægten paa tungt Stykgods, der er ankommet her til Landet uden nogen Vægtangivelse, og som paa nyt Fragtbrev skal ekspederes videre, men

at der derimod ikke paa hviler den danske Ekspeditør nogen Forpligtelse til at kontrollere en allerede tilstedeværende Vægtangivelse, ligesom han heller ikke har nogen Forpligtelse overfor Gods, der forsendes paa direkte Fragtbrev fra Afsendelsesstedet til det endelige Bestemmelsessted, selv om det passerer Københavns Frihavn eller endog midlertidigt oplægges her. Efter at Arbejdsbureauet havde afgivet dette Svar, ændrede man saa, for at berolige Arbejdsgiverforeningen, Udtrykket „afsendes“ i det oprindelige Udkast, vi havde lavet, til det mere neutrale „ekspederes“.

Som det fremgaar af Bilagene i øvrigt, har man fra nogle Sider støttet Vedtagelsen og fra andre Sider fraraadet Vedtagelsen, men man har dog særlig ønsket Vedtagelsen betinget af, at de Lande, vi særlig staar i Handelsforbindelse med, ratificerer samtidigt, og derfor har jeg i Forslaget til Rigsdagsbeslutning optaget en Bestemmelse om, at Ratifikationen betinges af, at Konventionen ratificeres af følgende Lande: Belgien, England, Frankrig, Holland, Italien og Tyskland.

Ministeriet for Søfart og Fiskeri har anbefalet Vedtagelsen af dette Forslag bl. a. under Hensyn til, at Konventionens Principper praktisk talt er gennemført i U. S. A. Som man vil have set, naar man har læst Bilagene igennem, var det en af Invendingerne fra — jeg tror, det var Søfartsraadet eller Arbejdsgiverforeningen, at da U. S. A. ikke var Medlem af Arbejdsbureauet, havde det ikke nogen større Betydning at vedtage denne Konvention. Men Søfartsministeriet hævder altsaa, at disse Principper praktisk talt er gennemført i U. S. A. Derfor har Søfartsministeriet selv med Hjemmel i Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 under 9. Juli i Aar udstedt den som Bilag 9 aftrykte Bekendtgørelse, der netop indeholder de til Konventionens Gennemførelse her i Landet fornødne administrative Bestemmelser, og disse træder i Kraft den 1. Januar 1933.

Under Hensyn hertil skal jeg derfor tillade mig at anbefale det høje Landsting, at Konventionen ratificeres, og ratificeres saa betids, at den formelle Ratifikation kan foreligge inden 1. Januar 1933, saaledes som aftalt mellem de Lande, jeg før nævnte. Af Hensyn til de Ulemper, som en ikke-samtidig Iværksættelse af Konventionens Bestemmelser vilde medføre for de danske Havnearbejdere og de danske Ekspeditører, har man, som jeg omtalte, be-